

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **J., bytom P., zastúpený JUDr. Jánom Garančovským, advokátom AK Olej Sedlák Dudášová Garančovský, so sídlom Kukučínova 19, Košice, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-111/DI-1-2009 zo dňa 21.9.2009, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/110/2009-60 zo dňa 14. septembra 2011, takto**

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/110/2009-60 zo dňa 14. septembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-111/DI-1-2009 zo dňa 21.9.2009, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, č. p. ORP-P-509/1-ODI-2009 zo dňa 10.8.2009, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. 1) zákona č. 372/1990 Zb.

o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) v znení platnom a účinnom v čase spáchania priestupku a bola mu uložená pokuta vo výške 83 Eur. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 33 Eur.

Krajský súd vo svojom odôvodnení skonštatoval, že v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav a na jeho základe bol vyvodený správny právny záver, s ktorým sa stotožňuje.

Krajský súd považoval za dostatočne preukázané, že žalobca priestupok, ktorý mu bol kladený za vinu tak, ako bol špecifikovaný v napadnutých rozhodnutiach spáchal. Zo znaleckého posudku, ako aj z iných dôkazov vyplýva, že základnou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobcu, ktorý mohol za daných okolností zabrániť zrážke, a to včasným zastavením, resp. spomalením vozidla. Tvrdenie žalobcu že pred nehodou sa s vozidlom pohyboval v ľavom jazdnom pruhu bolo vyvrátené ako technicky neprijateľné. Znalec vychádzal z podkladov obsiahnutých v priestupkovom spise a do úvahy vzal aj výpovede účastníkov a svedkyne.

Námietku týkajúcu sa nesprávneho určenia miesta vzniku dopravnej nehody a nesprávneho posúdenia vzniku dopravnej nehody vyhodnotil krajský súd ako právne irelevantnú, vzhľadom na to, že k týmto záverom dospeli správne orgány, ako aj znalec na základe protokolu o nehode v cestnej premávke, ktorý bol spracovaný v prítomnosti oboch účastníkov dopravnej nehody a bol nimi podpísaný. Ďalšie výpovede žalobcu už v celom rozsahu nekorešpondovali s jeho prvotnou výpoveďou. Žalovaný sa podľa názoru krajského súdu dostatočne vysporiadal s námietkami žalobcu.

Námietky týkajúce sa formálnych nedostatkov v podkladoch pre vydanie napadnutého rozhodnutia a v rozhodnutí žalovaného krajský súd neakceptoval, pretože nemali vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa názoru krajského súdu žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by vyvracali závery, ku ktorým dospeli správne orgány, nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil znalecký posudok. Bolo preukázané, že k pochybeniu došlo na strane žalobcu, keď sa začal s vozidlom otáčať vľavo a vošiel do jazdnej dráhy druhému účastníkovi dopravnej nehody idúcemu v ľavom jazdnom pruhu za ním tým istým smerom, a následne došlo

k zrážke medzi vozidlami. Nehode mohol zabrániť, ak by sa včas presvedčil o situácii za svojim motorovým vozidlom.

Výšku uloženej pokuty vyhodnotil krajský súd ako súladnú so zákonnými ustanoveniami. Správnymi orgánmi bola dostatočne a presvedčivo odôvodnená.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, z dôvodu, že nesúhlasí s konštatovaním krajského súdu, že všetkými vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že k pochybeniu pri predmetnej dopravnej nehode došlo zo strany žalobcu. Nestotožnil sa s argumentáciou krajského súdu a napadnutý rozsudok považoval za nesprávny a nespravodlivý.

Podľa žalobcu konajúce správne orgány nezistili správne skutkový stav veci. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu nedáva uspokojivé a dostatočné odpovede na námietky žalobcu prednesené v rámci konania o priestupku, a preto je rozhodnutie žalovaného nezákonné. Správne orgány sa nevysporiadali s rozpormi, ktoré počas dokazovania vyšli najavo.

Ďalej žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe. Podľa jeho názoru došlo zo strany príslušníkov PZ k nesprávnemu vykonaniu prvotných úkonov. Rukou písaný záznam o dopravnej nehode spolu s náčrtom dopravnej nehody, ktorý bol vyhotovený na mieste dopravnej nehody a v ktorom žalobca uviedol svoje námietky, podľa žalobcu z administratívneho spisu zmizol. Následne znalec z takto nesprávne zisteného skutkového stav vychádzal pri vypracovaní znaleckého posudku. S týmito skutočnosťami sa nezaoberal prvostupňový súd a preto následne nesprávne rozhodol. Preto je žalobca toho názoru, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhoval preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný listom z 3.2.2012. Uviedol, že je toho názoru, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak, ako je to uvedené v rozhodnutí o priestupku č.: ORP-509/1-ODI-2009 zo dňa 10.8.2009.

K námietke týkajúcej sa nevysporiadania sa s rozporami, uviedol, že s touto námietkou sa už vysporiadal v rozhodnutí o odvolaní a vyjadril sa k nej aj vo svojom stanovisku k žalobe. Je toho názoru, že správne orgány pri rozhodovaní odstránili všetky rozpory a rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu.

K námietke ohľadom chýbajúceho záznamu o dopravnej nehode uviedol, že ten je súčasťou priestupkového spisu.

Žalovaný preto navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14. augusta 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch platnom a účinnom v čase spáchania priestupku, priestupku sa dopustí ten, kto porušením uvedeným v písmene k) bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o priestupkoch za priestupok možno uložiť tieto sankcie:
a) pokarhanie, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) prepadnutie vecí.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-111/DI-1-2009 zo dňa 21.9.2009, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, č. p. ORP-P-509/1-ODI-2009 zo dňa 10.8.2009, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) a bola mu uložená pokuta vo výške 83 Eur, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Košice už svojím rozhodnutím zo dňa 25.8.2004 č. p.: ORP-P-472/ODI-III-2004 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch a uložil mu pokutu vo výške 2500,-Sk. Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach č. p.: KRP-125-1/DI-1-2004 zo dňa 7.12.2004 bolo toto rozhodnutie v časti výroku zmenené (v druhom odseku bola vypustená časť vety: „porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/ a § 21 ods. 1 zákona č. 315/1996 Zb.“ a nahradená vetou „porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/, § 8 ods. 5 a § 21 ods. 1 zákona č. 315/1996 Zb.“ a ostatné časti rozhodnutia ostali nezmenené. Okresný súd Košice I rozsudkom č. k. 25S/2/2005-39 zo dňa 24.4.2008 zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie, z dôvodu, že zistenie skutkového stavu bolo v danom prípade nedostačujúce na posúdenie veci.

Následne žalovaný vydal s ohľadom na uvedený rozsudok dňa 6.3.2009 rozhodnutie č. p.: KRP-35-5/DI-2-2009, ktorým zrušil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Košice č. p.: ORP-P-472/ODI-III-2004 zo dňa 25.8.2004 a vec mu vrátil na doplnenie, nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát následne rozhodol o ustanovení znalca z odboru cestnej dopravy: Ing. Ján Mandelík, PhD. za účelom zistenia skutkového stavu veci a skutočností dôležitých pre rozhodnutie. Zo znaleckého posudku vyplýva, že žalobca sa so svojím vozidlom pohyboval v pravom jazdnom pruhu, zahájil vchádzanie do ľavého jazdného pruhu s cieľom otočiť sa do protismeru v čase, kedy sa tam pohybovalo osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ktorému tým vytvoril náhlu prekážku v jeho jazdnom koridore. Žalobca mu nedal prednosť v jazde. Žalobca mal možnosť zabrániť zrážke, ak by si bol vedomý, že v ľavom jazdnom pruhu sa pohybuje iné vozidlo a ak by k tomu smerovala jeho činnosť.

Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát vydal rozhodnutie o priestupku č. p: ORP-P-509/1-ODI-2009 dňa 10.8.2009, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch v znení platnom a účinnom v čase spáchania priestupku a bola mu uložená pokuta vo výške 83 Eur, nakoľko na základe vykonaných dôkazov, ktoré boli zistené a získané zákonným spôsobom, ako aj z výsledkov ústneho pojednávania o priestupku bolo preukázané, že obvinený z priestupku svojim konaním spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Následne žalovaný svojím rozhodnutím zo dňa 21.9.2009 č. p.: KRP-111/DI-1-2009 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil vyššie uvedené rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu.

Pri svojom rozhodovaní žalovaný vychádzal zo správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 9.7.2004, záznamu o podaní vysvetlenia H. zo dňa 9.7.2004, protokolu o nehode v cestnej premávke zo dňa 10.6.2004, ktorého súčasťou je aj výpoveď účastníkov dopravnej nehody a v koncepte protokolu aj náčrtok, plánu a fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody, zápisov o dychovej skúške účastníkov dopravnej nehody zo dňa 10.6.2004, zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 25.8.2004, rozhodnutia o priestupku č. p.: ORP-P-472/ODI-III-2004 zo dňa 25.8.2004, odvolania proti rozhodnutiu, rozhodnutia o odvolaní č. p.: KRP-125-1/DI-1-2004 zo dňa 7.12.2004, rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 25S/2/2005-39 zo dňa 24.4.2008, rozhodnutia krajského dopravného inšpektorátu č. p.: KRP-35-5/DI-2-2009 zo dňa 6.3.2009, zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 6.5.2009, rozhodnutia o prerušení konania zo dňa 6.5.2009, rozhodnutia o ustanovení znalca zo dňa

6.5.2009, znaleckého posudku č. 52/2009, zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 2.7.2009, zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 10.8.2009, evidenčnej karty vodiča – žalobcu, rozhodnutia o priestupku zo dňa 10.8.2009, odvolania proti tomuto rozhodnutiu, ako aj stanoviska k odvolaniu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotením dôkazov, ktoré je vecou správnej úvahy, zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Protokol o nehode v cestnej premávke bol spracovaný na základe výpovedí obidvoch vodičov a obaja ho podpísali. Až v odvolaní proti rozhodnutiu o priestupku z 25.8.2004 žalobca namietal miesto vzniku dopravnej nehody. Znalec vychádzal aj z výpovedí osôb zúčastnených na nehode a v prvom rade vychádzal z konečných polôh vozidiel po nehode a ponárazových deformácií, ktoré sú zrejmé z plániku aj z fotodokumentácie. Uviedol, že nepochybuje o správnosti a objektívnosti znaleckého posudku. Znalec v potrebnom rozsahu posúdil a zodpovedal otázky, ktoré mu boli pri jeho ustanovení položené, správne sa zaoberal technickou stránkou nehody. Navyše vo výpovediach žalobcu sú rozpory v tom, ako k nehode došlo. Pokiaľ ide o uloženie sankcie, tá bola podľa názoru žalovaného uložená v súlade s ust. § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch a je primeraná.

Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca svojím konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 8 ods. 5, § 21 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, platného a účinného v čase spáchania skutku a tým naplnil skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch platného a účinného v čase spáchania skutku.

Toto rozhodnutie bolo následne potvrdené rozsudkom krajského súdu č. k. 7S/110/2009-60 zo dňa 14. septembra 2011.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca dňa 10.6.2004 viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, EČV: K. v Košiciach po ul. Popradskej smerom od Triedy SNP a v pravom jazdnom pruhu, kde sa pri čerpacej stanici E. v mieste kde je prerušená stredová deliaca čiara začal otáčať doľava a vošiel do jazdnej dráhy motorovému vozidlu zn. Škoda Octavia, EČV: K., ktoré viedol vodič Ing. J. v ľavom jazdnom pruhu tým istým

smerom a došlo k zrážke vozidiel. Ako vyplýva zo znaleckého posudku vyhotovenom znalcom v odbore: Doprava cestná, žalobca mohol zrážke zabrániť včasným znížením rýchlosti.

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že žalobca vo svojom odvolaní proti napadnutému rozsudku krajského súdu uviedol takmer totožné námietky, ako už uviedol v žalobe proti rozhodnutiu druhostupňového správneho orgánu a rovnako predtým v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, a odvolací súd je toho názoru, že krajský súd sa týmito námietkami dostatočne zaoberal a správne sa s nimi vysporiadal, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu.

K námietke týkajúcej sa straty rukou písaného záznamu o dopravnej nehode spolu s náčrtom dopravnej nehody, ktorý bol vyhotovený na mieste dopravnej nehody a v ktorom žalobca písomne uviedol svoje námietky, odvolací súd uvádza, že z priestupkového spisu Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát zistil, že tento záznam sa v spise nachádza. Tvrdenie žalobcu o jeho záhadnej strate vyhodnotil ako nedôvodné.

Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi ustálenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle § 22 ods. 1) zákona o priestupkoch platnom a účinnom v čase spáchania priestupku a takisto sankcia mu bola uložená v súlade s § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2). Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3). Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu (ods. 4). Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5). Podľa odvolacieho súdu prvostupňový správny orgán postupoval pri dokazovaní v súlade s týmito ustanovením správneho poriadku.

Podľa odvolacieho súdu žalovaný sa dôsledne riadil procesnými zásadami, ktoré sú obsiahnuté v Správnom poriadku (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1 a § 34 ods. 3), zadovážili si podklady pre rozhodnutie zákonným spôsobom, mal dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia o odvolaní a s poukazom na vyššie uvedené považuje odvolací súd ďalšie preukazovanie skutočností, ktoré by už boli zjavne nepotrebné a nadbytočné.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. augusta 2012

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová